

مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی (IARS)

هدف: سنجش میزان خطرپذیری در نوجوانان از ابعاد مختلف (گرایش به مواد مخدر، گرایش به الکل، گرایش به سیگار، گرایش به خشونت، گرایش به رابطه و رفتار جنسی، گرایش به رابطه با جنس مخالف، گرایش به رانندگی خطرناک)

ردیف	سوالات	کاملاً مخالف	مخالف	نه مخالف نه موافق	موافق	کاملاً موافق
1	اگر به من موادی مثل گراس، تریاک یا اکس تعارف کنند، رد نمی کنم.					
2	اگر توی پارتنی های دوستانه قرص اکس به من تعارف کنند، رد نمی کنم.					
3	مواد مخدر اگر تفریحی مصرف شود اعتیادآور نیست.					
4	این روزها تریاک یا حشیش دیگر عیب نیست.					
5	آن قدرها هم که می گویند قرص اکس مضر نیست.					
6	من به پارتنی ها یا مهمانی هایی که در آن مواد مصرف می شود می روم.					
7	قرص های اکس به آدم شادی و هیجان می دهد.					
8	در بین دوستان نزدیک من کسانی هستند که مواد مخدر مصرف می کنند.					
9	الکل باعث می شود حس بهتری داشته باشم.					
10	بیشتر دوستان من الکل مصرف می کنند.					
11	من انواع مارک های الکل را می شناسم.					
12	اگر توی یک مهمانی الکل به من تعارف شود، بدم نمی آید که امتحان کنم.					
13	الکل اعتیادآور نیست.					
14	الکل باعث می شود آدم سختی های زندگی اش را فراموش کند.					
15	من سیگار کشیدن را دوست دارم.					

				اگر به سیگار تعارف شود حتما قبول می کنم.	16
				سیگار کشیده به انسان آرامش می دهد.	17
				سیگار کشیدن باعث می شود حس بهتری داشته باشم.	18
				از نظر من سیگار کشیدن عیب نیست.	19
				چندین بار با هم سن و سالهایم درگیر شده ام و کار به فحش، تهدید و زد و خورد کشیده شده است.	20
				معمولا زود از کوره در می رم و دعوا راه می اندازم.	21
				گاهی دلم می خواهد کسی را که حقم را پایمال کرده است از بین ببرم.	22
				از روی عصبانیت چیزهای زیادی را شکسته یا خراب کرده ام.	23
				بدم نمی آید با خودم چاقو حمل کنم.	24
				اگر کسی را عاشقانه دوست داشته باشم حاضرم با او رابطه جنسی داشته باشم.	25
				رابطه جنسی باعث محکم تر شدن عشق می شود.	26
				به نظر من وقتی دو نفر از نظر احساسی به هم نزدیک شدند، نزدیکی جسمی ایرادی ندارد.	27
				به غیر از ازدواج، من راه های دیگری را برای رفع نیازهای جنسی انتخاب می کنم.	28
				بیشتر دوستان من دوست دختر/پسر دارند.	29
				برای شناخت جنس مخالف لازم است که آدم دوست دختر / پسر داشته باشد.	30
				دوست دختر/پسر داشتن بد نیست.	31
				من تا به حال دوست دختر / پسر داشته ام.	32
				تا جایی که بتوانم از چراغ قرمز رد می شوم.	33
				من اگر راننده بودم، سعی می کردم از مسیری بروم که بتوانم با سرعت بیشتری برانم.	34
				من از سرعت زیاد لذت می برم.	35
				من هر چقدر هم که سریع رانندگی کنم، می توانم ماشین/موتور را کنترل کنم.	36

					37	من بیشتر وقت ها حوصله رانندگی با سرعت کم را ندارم.
					38	من از حرکات نمایشی مانند لایی کشیدن، تک چرخ زدن و مسابقه با دیگران خوشم می آید..

شیوه نمره گذاری

این پرسشنامه دارای 38 سوال بوده و هدف آن سنجش میزان خطرپذیری در نوجوانان از ابعاد مختلف (گرایش به مواد مخدر، گرایش به الکل، گرایش به سیگار، گرایش به خشونت، گرایش به رابطه و رفتار جنسی، گرایش به رابطه با جنس مخالف، گرایش به رانندگی خطرناک) می باشد. شیوه نمره دهی آن بر اساس طیف لیکرت پنج گزینه ای بوده که در جدول زیر امتیاز مربوط به هر گزینه ارائه گردیده است:

گزینه	کاملاً مخالف	مخالف	نه مخالف نه موافق	موافق	کاملاً موافق
امتیاز	1	2	3	4	5

این پرسشنامه دارای هفت بعد بوده که در جدول زیر ابعاد و نیز شماره سوال مربوط به هر بعد ارائه شده است:

سوال	بعد
مربوطه	
8-1	گرایش به مواد مخدر
14-9	گرایش به الکل
19-15	گرایش به سیگار
24-20	گرایش به خشونت

28-25	گرایش به رابطه و رفتار جنسی
32-29	گرایش به رابطه با جنس مخالف
38-33	گرایش به رانندگی خطرناک

برای بدست آوردن امتیاز مربوط به هر بعد، مجموع امتیازات مربوط به تك تك سوالات آن بعد را با هم محاسبه نمائید. امتیازات بالاتر در هر بعد نشان دهنده تمایل بالاتر فرد پاسخ دهنده به آن بعد خواهد بود و برعکس. نمره کلی این پرسشنامه از 38 تا 190 خواهد بود. امتیازات بالاتر نشان دهنده میزان خطرپذیری بالاتر نوجوان پاسخگو خواهد بود و برعکس.

روایی و پایایی

در پژوهش زاده محمدی و همکاران (1390) روایی سازه این مقیاس مورد ارزیابی قرار گرفت. تحلیل عاملی اکتشافی با مولفه های اصلی نشان داد که این پرسشنامه مقیاسی هفت بعدی است، که 64/84 درصد واریانس خطرپذیری را تبیین می کند. میزان آلفای کرونباخ برای کل مقیاس 0/94 و برای خرده مقیاس های آن در دامنه 0/93 تا 0/74 قرار داشت که بیانگر پایایی خوب این مقیاس است.

منبع: زاده محمدی، علی، احمدآبادی، زهره، حیدری، محمود، (1390)، تدوین و بررسی ویژگی های روانسنجی مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی، مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، سال هفدهم، شماره 3، پاییز 90، 218-225.
